

ת"פ 1237/08 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נגד מורן סנקר

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 1237-08 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ'
סנקר

בפני
בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) ע"י
עו"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

מורן סנקר ע"י עו"ד חנן רובינשטיין

הנאשמת

גזר דין

רקע

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, במספר עבירות:

ת"פ 1237/08, בימ"ש השלום בבית שמש (התיק העקרי):

ביום 1.2.07 עבדה הנאשמת במפעל באיזור בית שמש ונסתה לגנוב ממנו שני ארגזים ובהם חטיפים. לשם כך, הוציאה את הרארגזים מהמפעל, בכוונה לקחתם לאחר סיום עבודתה, אך בטרם הספיקה לעשות כן, הבחינה עובדת אחרת בארגזים והחזירה אותם למפעל. בשל כך, הורשעה בעבירה של נסיון גניבה.

פ.א. 6060/2007, הונאה ירושלים (תמצית אשום ללא מספר הליך):

ביום 20.6.07 גנבה הנאשמת ממלון המלך דוד בירושלים כרטיס אשראי, תעודת זהות ושני צ'קים מתוך ארונית של אחת העובדות. לאחר מכן השתמשה בכרטיס האשראי וקנתה בו מספר חפסות סיגריות וזמן שיחה למכשיר טלפון סלולארי. בשל אלה הורשעה בעבירות של גניבה, הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב.

ת"פ 8366/08, בית משפט השלום בירושלים:

בחודש אוגוסט 2007 התארכה הנאשמת בדירה וגנבה ממנה שני צ'קים של בעל הדירה. ביום 1.10.07 זייפה הנאשמת את אחד הצ'קים, בכך שרשמה בו סכום של 4,000 ש"ח וחתמה עליו. את הצ'ק המזויף הפקידה לחשבונה, אך הצ'ק הוחזר ובסופו של דבר הנאשמת לא קבלה הכסף. בשל כך הורשעה הנאשמת בעבירות של זיוף וקבלת דבר במרמה (בכתב האשום המתוקן יוחסה לנאשמת עבירה מושלמת של קבלת דבר במרמה, אך נראה כי מדובר בנסיון בלבד).

ת"פ 10-09-40815, בית משפט השלום בבאר שבע:

עמוד 1

בחודש מרץ 2010 תקפה הנאשמת אשה בשם מלינה, בכך שהכתה אותה בערפה ומשכה בשערותיה. על פי עובדות האשום, באפריל 2010 נכנסה הנאשמת לדירה בעיר ערד, בה גרה מלינה עם אשה נוספת, לאחר חצות הלילה וסרבה לעזוב את המקום למרות בקשת הדיירות. הנאשמת משכה בשערותיה של מלינה ודחפה את הדיירת השניה והשליכה לעברן ספלי קפה ובקבוק וודקה. כמו כן איימה הנאשמת על מלינה כי "תפתח אותה", תראה לה מה זה ותשבור לה את הראש.

בשל אלה הורשעה הנאשמת בעבירות של תקיפה, אימים, היזק לרכוש והסגת גבול.

ת"פ 13-11-36330, בית משפט השלום באילת:

ביום 12.4.11 עבדה הנאשמת כמלצרית במלון באילת וגנבה מחדר האוכל תיק ובו 165 ש"ח, מכשיר טלפון, משקפי שמש ומסמכים אישיים. הנאשמת הכניסה את התיק לשקית ואז והכניסה אותו לתיקה. בשל כך הורשה בעבירה של גניבה.

התנהלות ההליכים:

על מנת להסביר מדוע גזר דין שעקרו נוגע לעבירות משנת 2007 ניתן בשנת 2014, אקדיש מספר מלים להתנהלות ההליכים בתיק זה:

כתב האשום הוגש ביולי 2007 וההליכים החלו בשנת 2008. בתחילה מונה לנאשמת סינגור, אך הנאשמת לא התייצבה למספר דיונים, באופן שגרם לדחיות.

בישיבת יום 8.11.10 הודתה הנאשמת במיוחס לה בתיק העקרי ובת"פ 8366/08. הוזמן תסקיר של שירות המבחן, והתיק נדחה להמשך.

הנאשמת לא התייצבה לישיבת הטעונים לעונש ושוב נאלץ בית המשפט לדחות התיק. לאחר מכן, התבקשו דחיות נוספות, בשל בקשתה של הנאשמת לצרף תיקים נוספים ובשל העדרותה מדיונים.

רק ביום 12.7.12 צרפה הנאשמת את יתר תיקיה. ב"כ המאשימה ביקש לקבל תסקיר משלים, על מנת לבחון שאלת הפעלת מאסר מותנה שתלוי נגד הנאשמת.

לאחר מכן שוב נדחו דיונים בשל אי התייצבותה של הנאשמת והוצא נגדה צו הבאה.

בין לבין, עברה הנאשמת הליך טיפולי תחת פיקוח שירות המבחן, והתבקשו מספר דחיות על מנת לעקוב אחרי התקדמותה בהליך.

כמו כן נדרשו דחיות לשם קבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, בין היתר משום שהנאשמת לא התייצבה לראיונות אליהם זומנה.

סך הכל, מתוך 18 דיונים שהתקיימו, לא התייצבה הנאשמת לשבעה דיונים. כמו כן, נדרשו דחיות בשל אי התייצבותה לפני הממונה על עבודות השירות או שירות המבחן.

רק ביום 24.3.14 ניתן היה לשמוע השלמת הטעונים לעונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על ריבוי העבירות אותן בצעה הנאשמת וחומרתי. כן התייחס לתסקיר האחרון אשר התקבל משירות המבחן. לאור אלו ביקש להפעיל מאסר מותנה שלחובתה של הנאשמת ולהשית עליה מאסר בפועל לריצוי ממש.

ב"כ הנאשמת שם דגש על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, על נסיבות חייה הקשות של הנאשמת ועל מאמציה לפרנס עצמה חרף כל קשייה. כן הפנה לכך שרק אחת מהרשעותיה מפעילה את המאסר המותנה שלחובתה. לאור אלה, ביקש להאריך המאסר המותנה ולהשית על הנאשמת עונש של של"צ.

הנאשמת בקשה לומר את דברה. לדבריה, כבר שלוש שנים היא אינה מבצעת עבירות ועלתה על דרך חדשה, בה היא מוכיחה את עצמה ומצליחה. כן אמרה, כי אם יושתו עליה עבודות שירות היא תאבד את מקום עבודתה. הנאשמת הביעה צער על מעשיה ואמרה כי היא משלמת עליהם מחיר, בשל העובדה שלא גויסה לשירות צבאי ושיש אפיקים תעסוקתיים שסגורים בפניה.

מתחם העונש ההולם

עבירות הרכוש:

ארבע עבירות הרכוש אותן עברה הנאשמת דומות, בכך שבכולן ניצלה אמון אשר ניתן בה לשם ביצוע עבירות: בתיק העקרי נסתה לגנוב ארגזי חטיפים ממפעל בו עבדה. בתיק 13-11-3633 גנבה תיק מאורחת במלון בו עבדה. בתיק 8366-08 גנבה צ'קים מאדם אשר ארח אותה בדירתו ואפשר לה נגישות לרכושו. הנאשמת אף נסתה לקבל במרמה סכום לא מבוטל, של 4,000 ש"ח. בתיק פ.א. 6060/2007 גנבה כרטיס אשראי וצ'קים מתוך ארונית של חברתה לעבודה והשתמשה בכרטיס האשראי ובתעודת הזהות של החברה.

אמנם מדובר בעבירות רכוש אשר רובן בסכומים נמוכים ואין בהן תחכום, אך רכיב ניצול האמון משווה להן חומרה, החורגת מהשווי הכספי של העבירות.

לנוכח קווי הדמיון בין העבירות והעובדה ששלוש מהן בוצעו בתקופה סמוכה, ראיתי לקבוע להן מתחם עונש אחד, שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. כמו כן, יש לפצות את קרבנות העבירה בשל נזקיהם.

עבירות האלימות והסגת הגבול

הנאשמת הגיעה לדירה מגורים לאחר חצות, השתוללה, זרקה כוסות ובקבוק על הרצפה, תקפה את הדיירות ואיימה על אחת מהן איומים קשים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הרקע למעשה הוא סכסוך בין הנאשמת לאחת הדיירות, על רקע עבודה משותפת.

מדובר בהתנהגות בריונית ושלוחת רסן, אשר לא ניתן להקל ראש לגביה. מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר בעבודות שירות למאסר קצר בפועל וכן יש להשית פיצוי לקרבן העבירה.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשמת ילידת 1988. רווקה. לחובתה שתי הרשעות קודמות בעבירות גניבה, בגינן נגזר עליה ביום 10.1.07 עונש של ששה חודשי מאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן מיום 28.8.11 פירט קורות חייה של הנאשמת ורקעה המשפחתי. עלה ממנו, כי הנאשמת מקבלת אחריות למעשיה, וכי הרקע להם הוא התנהגות אימפולסיבית ללא הבנה להשלכות המעשים. השירות המליץ על הליך טיפולי ביחס לנאשמת.

מתסקירים נוספים שהוגשו לאחר צירוף התיקים הנוספים עלה, כי הנאשמת השתלבה בהליך טיפולי ומתמידה בו. כן עלה, כי הנאשמת קבלה אחריות למעשיה גם ביחס לעבירות הנוספות. עם זאת, התסקיר האחרון אשר התקבל, ביום 20.3.14, מגלה כי חלה נסיגה בהתנהלותה של הנאשמת, אשר הפסיקה להשתתף במפגשים הטיפוליים. לאור זאת, השירות חזר בו מההמלצה על הליך טיפולי והמליץ להשית על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ופיצוי לקרבנות העבירה, "על מנת לחדד לנאשמת אחריותה לתוצאות מעשיה ולפגיעה באחר".

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות, ולאחר לבטים רבים, ראיתי להשית על הנאשמת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, אשר יופעל בחופף למאסר המותנה.

אכן, העבירות בהן הורשעה הנאשמת חמורות, וחומרה מיוחדת יש בהצטברותן וריבויין. כן יש חומרה רבה בכך שהעבירה מושא התיק העקרי נעברה פחות מחודש לאחר שהוטל על הנאשמת מאסר מותנה ושתיים אחרות נעברו פחות משנה לאחר הטלתו. אכן, העבירה מושא התיק העקרי היא עבירת נסיון בלבד, ומכתב האשום בת"פ 8366/08 נמחקה עבירת הגניבה, אך מן הבחינה המהותית, הנאשמת עברה שלוש עבירות רכוש חמורות זמן קצר לאחר שהוטל עליה מאסר מותנה - ועל כן יש מקום להפעילו, גם אם אין חובה לעשות כן (ואינני קובע כי אין המאסר המותנה חב הפעלה).

יתרה מכך - לו הייתי דן בעבירות אלו בסמוך לביצוען, לא הייתי מהסס להשית על הנאשמת עונש של מאסר לרצוי ממש שיצטבר לעונש המאסר המותנה. הסיבה היחידה להמנע מהשתת מאסר ממש, היא חלופת הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות. אמנם הנאשמת תרמה בהתנהגותה לחלופת הזמן, אך אין להתעלם ממנו ויש קושי ממשי בגזירת עונש מאסר, בגין עבירות שרובן בוצעו לפני כשבע שנים. כמו כן, אין להתעלם מהעובדה שחלק מהתקופה הנאשמת השתתפה בהליך טיפולי ומכך שמאז ביצוע העבירה האחרונה חלפו כשלוש שנים, בהן השתלבה הנאשמת בעבודה מסודרת, ונראה כי חייה עלו על מסלול חיובי ויצרני.

לאור כל אלה, ראיתי להשית על הנאשמת עונש הנמצא ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם ולחפוף את כל העונשים לעונש המאסר המותנה. אמנם יש בכך הקלה ניכרת עם הנאשמת, ועל פניו היה מקום להשית עליה עונש חמור מכך. אך כפי שצינתי, יש קושי ניכר בהשתת מאסר בפועל בגין עבירות אשר בוצעו לפני כשבע שנים, חרף העבודה שעמדתה של המאשימה מוצדקת לגופה.

כן ראיתי להשית על הנאשמת פיצוי לקרבנות העבירה. אני ער לכך שהמאשימה לא עתרה לעונש זה, אך מדובר באמצעי ענשי חריג, במובן זה שאינו בין המאשימה לנאשם אלא בין הנאשם לקרבנו. עוד אציין, בהקשר זה, כי יש בהשתת הפיצוי משום איזון להקלה לה זכתה הנאשמת בכך שנמנעתי מהשתת עונש מאסר לריצוי ממש.

לפיכך גוזר על הנאשמת את הענשים הבאים:

- א. ששה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 10.6.14. ככל שלא תקבל הנאשמת הנחיה אחרת, עליה להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום.
- ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים שנגזר על הנאשמת בת"פ 4153/06 בבית משפט השלום בתל אביב ביום 10.1.07. עונש זה יופעל בחופף לעונש אותו גזרתי, כך שסך הכל תרצה הנאשמת ששה חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא תרצה אלא אם תעבור על אחת מן העבירות בהן הורשעה תוך שלוש שנים מהיום.
- ד. פיצוי למתלוננת ניצנה שפ, עדת תביעה מס' 1 בתיק פ.א. 6060/2007 בסך 200 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.6.14.
- ה. פיצוי למתלוננת מלינה איפראימוב, עדת תביעה מס' 1 בת"פ 40815-09-10, בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.6.14.
- ו. פיצוי למתלוננת כרמיה לוי, עדת תביעה מס' 1 בת"פ 36330-11-13, בסך 1,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.6.14.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ד, 28 אפריל 2014, במעמד הצדדים.